

til vedkommende myndigheder enten vedrørende den konkrete sag eller vedrørende generelle spørgsmål.

De forhold, som er blevet kritiseret, har bl. a. drejet sig om mangler ved sagernes behandling eller langsomhed ved deres ekspedition. Tilfælde af kompetenceoverskridelser, forsømmelser eller fejl af anden art er ligeledes blevet konstateret. Vedkommende myndighed har i en række tilfælde bragt forholdet i orden eller beklaget den begåede fejl, så at ombudsmanden har kunnet tage den skete foranstaltning eller beklagelse til efterretning.

De henstillinger, som er fremsat af ombudsmanden, har i adskillige tilfælde foranlediget myndighederne til at indskærpe gældende regler, ændre administrativ praksis eller meddele fri proces. Undertiden er en henstilling også resulteret i lovændringer. Som eksempel herpå kan nævnes lov nr. 122 af 15. april 1959 om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme. Det bestemmes heri bl. a., at et skyldrådsmedlem ikke har stemmeret ved afgørelsen af klagesager fra den vurderingskreds, hvori han er vurderingsformand.

Der har også været enkelte tilfælde, hvor en henstilling ikke er blevet taget til følge, men hvor henstillingen har medført, at opmærksomheden er blevet henledt på et forhold af offentlig interesse. Efter en undersøgelse af, hvor lang tid der hengår mellem tvangsendlæggelse på statshospital til behandling af sindslidende og beskikkelse af tilsynsværge for de pågældende, henstillede ombudsmanden således til justitsministeriet, at det blev indskærpet politiet, at meddelelsen til skifteretten om tvangsendlæggelsen bør fremskyndes mest muligt, samt at skifteretternes opmærksomhed blev henledt på det ønskelige i, at tilsynsværgebeskikkelsen foretages hurtigst muligt. Justitsministeriet indhentede erklæringer fra de interesserede myndigheder og organisationer og meddelte, at det ikke på indeværende tidspunkt havde fundet tilstrækkelig anledning til at foretage videre vedrørende henstillingen, men at ministeriet fortsat ville have opmærksomheden henvendt på, om sager om beskikkelse af tilsynsværger fremmes med tilstrækkelig hurtighed.

I beretningen omtales nærmere en række sager, der skønnes